

Doornroosje en het spinnewiel.

Er was eens...

Er was eens een meisje dat zich prikte aan het spinnewiel, in slaap viel en die slaap duurde wel honderd jaar. Zij werd wakker gekust door een prins en... ze leefden nog lang en gelukkig!

Dit verhaal heeft een happy end.

Dit is wel heel kort door de bocht het verhaal van een meisje dat zich prikte...

Prik, prikken.... De prik en het meisje...

Meisjes van tegenwoordig zullen zich niet snel prikken aan spinnewielen, maar wel geprikt worden door vaccinatiespuiten.

Drie prikken in een half jaar tijd.

Oftewel het HPV-vaccin, dat, zoals men beweert baarmoederhalskanker kan voorkomen. De media hebben goed geholpen dit onder de aandacht te brengen en zelf ben ik sinds begin 2009 ook helemaal 'gegrepen' door deze materie.

Het begon met ongeloof. Een vaccin tegen die ene vorm van kanker?

Krijgen we straks een vaccin tegen maagkanker? Leverkanker? Alle vormen? Een cocktail?

Vanaf het moment dat dit ongeloof zich in mij nestelde kon ik niet vermoeden wat ik heden ten dage weet, uitvoer en heb meegemaakt.

In het voorjaar van 2010 werd ik benaderd door Maartje Nevejan, de maakster van de documentaire: 'De prik en het meisje'.

Daar ik de aanzet had gegeven tot de discussie rond vaccinaties mocht ik niet ontbreken in dit verhaal. Of ik dus ook mee wilde werken?

Ja, uiteraard, waarom niet?

De locatie moest bij mij passen en dat werd iets 'bloemigs'. Vooruit, dat is het beeld wat men graag ziet, dus werk ik maar mee.

Maud benaderd van een prachtige bloemenwinkel in Bergen en op een dinsdag in maart 2010

kwam Maartje met twee personen naar Bergen om te interviewen en te filmen.

Het was prachtig weer, echt een voorjaarszon zoals je die in maart kunt hebben.

Alles werkte mee, ook de opmerking van Maartje dat haar dochter de eerste vaccinatierondes had overgeslagen.

'Gelukkig,' dacht ik, 'alle kans dat als zij alle verhalen op een rijtje heeft gezet dit zo zal blijven.'

Maartje zette haar dochter centraal in de documentaire, daar zij een zoektocht ondernam langs alle voors en tegens.

Onze website was goed bekeken, dat was duidelijk want ze kwam goed beslagen ten ijs. Een aantal uren ben je bezig voor een paar luttele minuten op de buis. De middag verstreek en allerlei aspecten waren aan bod gekomen. Gewapend met mijn boek met als titel; 'Wat je niet verteld wordt over vaccinaties', gingen zij aan het eind van de middag weer naar Amsterdam.

Op dat moment was het einde verhaal.

De tijd verstreek en begin juli ontmoeten wij elkaar weer, tot mijn grote verbazing. In een andere setting waar ook de heer Roel Coutinho en mevrouw Marina Conijn (van het RIVM) aanwezig waren, naast diverse andere personen van zeer verschillende komaf.

Als ik klompen aan had gehad dan waren zij gebroken.

Als ik op die zonnige dag begin juli klompen aan had gehad dan waren zij zeker gebroken.

Maartje vertelde namelijk met veel bravoure dat zij hun dochter ondanks alle verhalen toch hadden laten vaccineren.

Bam! Dat was het! Om van te grillen.

Wat was dit?

Dit voelde als een enorme klap in het gezicht.

De volgende gedachte die ik had was: 'Hoe wordt dan datgene waaraan ik mijn medewerking heb verleend gepresenteerd?'

Zijn ze DES en Softenon vergeten? Dat waren weliswaar geen vaccins maar toch, de gevolgen achteraf zijn te bizar om nog met droge ogen te kunnen blijven beweren dat die producten uit de koker van de farmacie zo onschuldig waren.

En waarom reageerde zij zo vol trots? Met een air van; 'Wij hebben onze dochter toch laten vaccineren!'

Ongelooflijk was dit!

De tijd verstreek weer en het werd voorjaar 2011.

Er kwam een uitnodiging om op 2 maart naar Amsterdam te komen. Daar zou de documentaire tijdens een première getoond worden.

Ook al zo bizar in mijn beleving. Een première is iets feestelijks maar aan deze vaccinaties kan ik niets feestelijks ontdekken.

De gedachte dat de farmacie dit allemaal had georganiseerd kwam toch even bij mij op. Dit is mijn eigen hersenspinsel maar het hele verhaal begon voor mijn gevoel steeds gekker te worden.

Zo werd het 2 maart en samen met een goede vriendin toog ik naar Amsterdam. We zeiden: 'We kunnen het tij toch niet meer keren, we maken er maar het beste van en gaan een avondje uit'. Met de trein, wat we al bijna nooit doen, waren we er snel. Lopend door de stad was ook niet vervelend en ruim op tijd arriveerden wij bij 'De Balie'.

De zaal zat vol, ongeveer 200 personen. Er hing een feestelijke sfeer en dat paste echt niet bij het onderwerp; die mening ben ik nog steeds toegedaan.

Want ik heb de kennis van dit experiment. En jij niet!

De film werd vertoond op een bioscoopdoek; er liep een kat door de zaal, blijkbaar de huiskat.

Er heerste een bijzondere sfeer en toen mevrouw Mathilde Boon (directeur van het Leids Cytologisch en Pathologisch Laboratorium) aan het woord kwam, ging er een golf van verbazing door de zaal.

De verbazing was zo groot omdat deze doctor openlijk aangaf dat wanneer Maartje besloot om haar dochter niet te laten vaccineren, zij niet meewerkte aan het grote experiment! 'Het is toch bij de konijnen af,' was mijn gedachte. Zo openlijk... en daarna is Maartje meegegaan in de keuze van haar dochter? Want: 'het kan toch niet dat alle meisjes groen haar krijgen en zij niet?'

Aan het eind van de avond biechtte Maartje mij op dat ze het eigenlijk nog steeds niet weet.

Mijn 'simpele' gedachte is dan: 'waarom hebben jullie dan niet gewacht, waarom niet meer gelezen? Waarom ben je meegegaan in de gedachte van de grote horde?'

Dit denk ik nu nog steeds. Denkt men de trein ècht te missen als je je beslissing nog even uitstelt?

En: hoe zou men gereageerd hebben als deze vaccinaties uit eigen portemonnee moesten worden betaald? Bijna 400 euro totaal voor drie spuiten!

De film is inmiddels op de televisie geweest en wie gekeken heeft kent de inhoud. Wie het gemist heeft kan het alsnog bekijken. Dus uiteindelijk zal het een hoog kijkcijfer halen daar dit via velen verspreid wordt. De dag na de uitzending keek ik op het internet naar reacties en vond de onderstaande tekst. Zeer treffend verwoord! Geschreven door iemand die heeft nagedacht!

Er zitten zeer veel aspecten in deze documentaire of moet ik zeggen propagandafilm die mij storen. Maar het ergste vind ik de uitspraken van de deskundige Mathilde Boon van het uitstrijkeslab die overigens ook vindt dat het een experiment is. Hierover zijn we het dus eens. Zij vindt het zelfs een waanzinnig goed experiment. En als je durft het als een experiment te zien. Maar dat moet je wel durven hoor. Zegt ze. Dan wordt het heel opwindend. In plaats van dat je bang voor iets bent. Ja, maar dat is juist waar ik zo op tegen ben zegt Maartje Nevejan. Waarop Mathilde Boon resoluut zegt. Dan maak je het experiment kapot! Om er vervolgens vermanend met opgeheven vinger aan toe te voegen. Dus je laadt eigenlijk een hele grote verantwoordelijkheid op je mevrouw! Dit doet mij sterk denken aan het beroemde wetenschappelijk experiment van Milgram:

http://nl.wikipedia.org/wiki/Experiment_van_Milgram waarbij een proefpersoon onder druk wordt gezet om een voor hem niet zichtbare persoon steeds meer pijn te laten lijden. De reacties van de persoon kan hij horen via een luidspreker. En als hij wil stoppen met het experiment wordt hij door de wetenschappers dwingend toegesproken dat hij bij weigering dan wel een zeer belangrijk experiment teniet doet. En dat het van essentieel belang is om door te gaan. Uit dit experiment blijkt dat een hoog percentage van de mensen deze druk niet aan kan en door gaat met het nog

meer pijn toebrengen. Dit is nu precies wat Mathilde Boon ook doet. De argeloze burger wijzen op zijn verantwoordelijkheid en dat je het misschien niet voor je dochter maar voor de wereld moet doen. Voor de gemeenschap. Want ik heb de kennis van dit experiment. En jij niet! Zoals ze aan het eind tegen Maartje Nevejan zegt.

Bijzonder goed verwoord!

Alarmerende mail!

In de dagen voor de uitzending kreeg ik een alarmerende mail van een dame uit België. Zij vertelde dat ze via haar osteopaat het volgende had vernomen.

De dochter van de osteopaat had een klasgenootje. Dat meisje was overleden na HPV-vaccinatie. De arts die het vaccin had toegediend heeft de ouders verteld dat dit niet door de vaccinatie kon zijn gebeurd.

De andere ouders zijn gerustgesteld met de woorden dat dit een incident was en niet met het vaccin in verband gebracht kon worden.

Deze simpele regels, met een zware inhoud, kwamen bij mij en tevens bij enkele anderen, waardoor men in België nu wil weten wat er is gebeurd. De 'prikkende arts' heeft het niet gemeld en alles zou zo onder het vloerkleed verdwijnen ware het niet dat er altijd mensen zijn die nadenken en toch gaan spreken.

Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt haar wel!

De Amsterdamse kat.

De kleine lieve kat die in 'De Balie' liep, ik nog even op schoot heb gehad, geeft achteraf ook stof tot gesprek.

Hoe toepasselijk dat dit diertje daar tijdens die bewuste film rondliep, wanneer we het onderstaande lezen:

Door vaccinatie veroorzaakt fibrosaroom bij de kat

"Bij de kat kan na vaccinatie met geïnactiveerde vaccins een tumor ontstaan op de entplaats. Deze tumor wordt fibrosaroom genoemd en kan ontstaan na gebruik van "dode" kattenziekte-, hondsdolheid- of leukemievaccins. Aan deze vaccins is een stof toegevoegd, het adjuvans, met als functie de immuniteitsopbouw door het vaccin te helpen bevorderen. Dit soort stoffen geeft op de plaats van de enting een chronische ontstekingsreactie. Inmiddels is bekend dat deze ontsteking kan leiden tot een kwaadaardig gezwel. Met name aluminiumhydroxide als adjuvans is berucht, maar ook andere adjuvantia kunnen zo'n tumor veroorzaken..."

(Bron: dierenkliniek de Ottenhorst)

Zijn wij anders dan katten?

Als dergelijke informatie als hierboven beschreven bekend is bij katten, zijn wij dan anders?

Kunnen wij wel tegen al die lichaamsvreemde stoffen?

Voelen mensen zich nu echt verheven boven alles?

Die kat in Amsterdam, hoe symbolisch dat deze daar liep juist op dat moment bij dat heikele onderwerp.

Gewoon even om te vermelden, meer niet!

Wat ook tot nadenken kan stemmen...

Anastasia.

Wie de boeken van Anastasia leest en deze begrijpt, ziet ook in dat vaccineren uit den Boze is; dat we te ver weg leven van datgene dat ons kan helpen. De natuur om ons heen die wij

met onze arrogantie naar onze hand willen zetten.

De Russische zakenman Vladimir Megre beschrijft op gemakkelijk leesbare wijze zijn ontmoeting met Anastasia, een vrouw die – zonder huis – in volstrekte harmonie met haar omgeving in de taiga woont, nooit naar school is geweest en bijzonder goed op de hoogte is van alle gebeurtenissen wereldwijd.

Niemand hoeft haar iets te vertellen over de nieuwste wetenschappelijke ontwikkelingen. Anastasia hééft niet alleen een visie voor de aarde en de mensheid, ze lééft die visie!

Wie deel 1 heeft begrepen zal meegaan in de gedachte dat een film zoals 'De prik en het meisje' volstrekt overbodig zou zijn als wij allen weer geloven in ons eigen lichaam, in de natuur om ons heen en de volkswijsheden die al vele generaties zijn doorgegeven maar heden ten dagen veelal verguisd worden.

Maartje wil ik zeker de tip geven deze boeken eens ter hand te nemen.

Dan zal de opmerking van haar dochter een andere lading krijgen. (De opmerking dat je beter ook maar groen haar kunt krijgen als allen het krijgen.)

Met andere woorden: mij is overduidelijk dat dit gezin zich heeft laten bespelen door de mening van de massa!

De massa vertelt wat er 'moet' gebeuren want anders hoor je er niet bij. Kuddegedrag en als makke schapen loopt men gezamenlijk naar de slachtbank.

Zijn wij echt anders dan katten?

Uiteraard wens ik de dochter van Maartje het allerbeste. Maar ik hoop ook van ganser harte dat zij niet nu, of misschien over vele jaren, gevolgen zal krijgen die mogelijk niet meer in verband gebracht worden met deze drie vaccins. Drie?

Dat is nog maar de vraag. Wanneer men stelt dat het beter is, om de zoveel jaren op herhaling te gaan dan zullen de gevolgen nog groter worden.

Denk aan de kat! Bij katten zijn ze er achter dat de lichaamsvreemde stoffen een averechtse werking hebben.

Trouwens, het Simian Virus 40 (SV-40) wat via het poliovaccin in de jaren 50/60 van de vorige eeuw in vele lichamen is gekomen heeft ook al wat opschudding veroorzaakt.

Wanneer iemand asbest in zijn lichaam had gekregen, door wat voor oorzaak dan ook en daarna nog het vaccin kreeg waarin SV-40 zat kreeg vrijwel zeker kanker.

Dit staat vermeld in het boek: 'Principles & Practice of Oncology.

Een boek met 3200 bladzijden, uitgegeven door: Lippincott Williams and Wilkins.

Kom ik weer terug op de boeken van Anastasia.

De inhoud is voor wie gevoelsmatig al weet dat vaccineren niet klopt, zo verhelderend! Dat heel veel niet klopt, maar massaal wel uitgevoerd wordt. De inhoud zal vraagtekens oproepen voor wie de sterke gedachte heeft dat medicijnen je helen en alle chemische middelen ons helpen.

Anastasia gaat niet mee in de gedachte dat je maar groen haar moet krijgen als allen dat krijgen als een vaccin dat mogelijk veroorzaakt.

Was dat het maar... Als dat nu het enige was?

Groen haar?

Feit is wel dat wanneer je groen haar krijgt en je gaat klagen, men dan zegt: 'Sorry, de kapperskosten zijn voor jezelf, het was geheel vrijwillig'!

Die kosten zullen dan steeds terugkomen want groen haar is niet zomaar verdwenen.

Alle afwijkingen, ongemakken en andere mogelijke gevolgen zijn voor je eigen verantwoording.

Maartje en andere ouders: je kunt de beslissing dus niet bij je dochter parkeren en maar meegaan in de uitspraak die zij 'uitkramen'.

Want dat dit meidenpraat is van tieners van die leeftijd mag duidelijk zijn. Zij denken nog niet verder en kunnen niet overzien wat hen mogelijk te wachten staat.

Zij willen erbij horen, meegaan in de horde, getapt zijn, geen buitenbeentje zijn.

Dan is de uitspraak om maar gezamenlijk groen haar te krijgen wel heel kort door de bocht om serieus te nemen.

Doornroosje prikte zich, sliep, werd wakker en dat sprookje liep goed af.

Hoe de verhalen aflopen van alle meisjes die zich vrijwillig drie keer laten prikken staat nog maar te bezien.

Sprookje of nachtmerrie?

De tijd zal het leren.

Veel wordt verzwegen en gebagatelliseerd. Dat bleek recentelijk ook weer in België.

Gewoon meteen vertellen dat de dood nooit met een vaccin in verband gebracht kan worden. Dat is dan toeval! Dat was het met Freek ook op 9 maart 2009. Men was net een week bezig met het vaccineren van meisjes in de eerste HPV-vaccinatieronde welke is gestart op 2 maart 2009. Een overleden kind na vaccinatie is dan ondenkbaar.

En al die meisjes?

Groen haar?

Sprookjestoekomst of een nachtmerrie?

Anneke Bleeker

Bergen NH

23 mei 2011

Foto's: Anneke Bleeker – deze kunnen met bronvermelding bij artikel geplaatst worden. (foto van De Balie en Doornroosje van Internet)

Links en daaronder wat extra informatie:

Documentaire; 'De prik en het meisje'.

<http://player.omroep.nl/?afIID=12564751&start=00:00:00&end=00:58:30>

<http://www.debalie.nl/artikel.jsp?articleid=368904>

Mesothelioma's Possible Connection to the Monkey Virus SV40

http://www.mesotheliomasite.com/defined/defined_sv40.htm

Anastasia - De zoemende ceder / Vladimir Megre

<http://www.succesboeken.nl/?pc=4A323B24&isbn=9789077463123>

Ook Ellen Vader mijmerde lang geleden via het verhaal van Doornroosje naar de vaccins. Onafhankelijk van elkaar zien wij dat spinnewiel blijkbaar als een soort symbool.

<http://www.verontrustemoeders.nl/3%20De%20open%20aan%20Ellen%20Vader.pdf>

Met dank aan:

Maud living by nature

Dorpsstraat 104

1861 KZ Bergen NH

www.maudlivingbynature.nl

Het beeld dat ik uit deze branche kom speelt continue de hoofdrol.

Kruidenvrouwtje, bloemenmeisje...

Er zijn vele 'bloemenmeisjes', zo ook Maud.

Maar ik ken er nog wel een aantal die heel wat hebben bereikt op hun vakgebied.

Als er geen 'bloemenmeisjes' waren dan zag alles er van de wieg tot het graf anders uit.

Denk aan de boeketten, de bruidsboeketten, de rouwstukken. Maar ook gedenkdagen als 4 mei met de kransen kunnen niet zomaar verzorgd worden door iemand die hier geen 'verstand' van heeft.

'Bloemenmeisjes' die hun vak verstaan hebben ook de Latijnse namen geleerd en alle andere zaken die hierbij komen kijken.

Zo weten deze dames heel goed welke benamingen aangeven dat de plant of bloem geneeskrachtig is. Met andere woorden: wij kunnen lezen, onthouden en ons ergens in verdiepen.

Wie zich ergens in vast bijt komt ver wat betreft de informatie. Misschien nog wel verder dan personen die *denken* ergens *veel* verstand van te hebben!

Wij zien de bloemen nog bloeien en genieten van de natuur! Wij staan dichtbij de natuur! Zou dat *het* zijn dat wij alles zo nuchter bekijken?

Kruidenvrouwtje is een eretitel! 5000 jaar KUNDE!!!

Maud hartelijk dank voor je gastvrijheid en dat je ons de mogelijkheid gaf de opnames te maken.

Ook om te 'lachen' is...

Mathilde Boon (directeur van het Leids Cytologisch en Pathologisch Laboratorium) is van mening dat de magnetron geweldig is... Zie link hieronder.

Zij sprak over het geweldige experiment in de documentaire 'De prik en het meisje'.

Daarnaast kan ik mij herinneren dat Simone Buitendijk, lid van de gezondheidsraad, op 10 november 2010 in het programma Netwerk bikkelhard stond te vertellen dat kwik een lichaamseigen stof is.

En als klap op de vuurpijl was er tijdens de bijeenkomst begin juli vorig jaar, waar Maartje vertelde dat haar dochter toch gevaccineerd was, ook een dame die daar op dat moment niet namens de gezondheidsraad was, maar daar wel voor gefunctioneerd had. De adviezen aan het ministerie omtrent het HPV-vaccin waren mede door haar tot stand gekomen.

Deze dame bestelde onder mijn ogen Cola Light. Ze weet dus blijkbaar echt niet wat aspartaam met je hersenen doet.

Drie dames met een visie!

Daar moeten wij het van hebben??

Preparaten maken met magnetron en nieuw fixatief

<http://medischcontact.artsennet.nl/Tijdschriftartikel/Preparaten-maken-met-magnetron-en-nieuw-fixatief.htm>

In 1989, a Swiss food scientist called Dr. Hans-Urich Hertel made some worrying discoveries about microwave ovens. Nevertheless, for more than a decade he has been fighting for the right to let the world know what he has found. The point that he has been desperately trying to make public is vital to consumer interests: Any food eaten that has been cooked or defrosted in a microwave oven can cause changes in the blood indicative of a developing pathological process that is also found in cancer.

In 1989 deed een Zwitserse voedingswetenschapper genaamd Dr Hans-Urich Hertel een aantal verontrustende ontdekkingen over magnetrons. Meer dan een decennium heeft hij gevochten voor het recht om de wereld laten weten wat hij heeft gevonden.

Het punt dat hij wanhopig openbaar wil maken en dat van levensbelang is voor de consument, is dat al het voedsel dat is gekookt of ontdooid is in een magnetron en dat wordt gegeten, veranderingen kan veroorzaken in het bloed. Dit wijst op een zich ontwikkelend pathologisch proces dat ook wordt gevonden in kanker.

Deel uit een artikel geschreven door Simon Best, uitgever en producent van de kwartaaluitgave: "Electromagnetic Hazard Therapy". E-mail: [Simon Best](mailto:Simon.Best@emhazardtherapy.com)